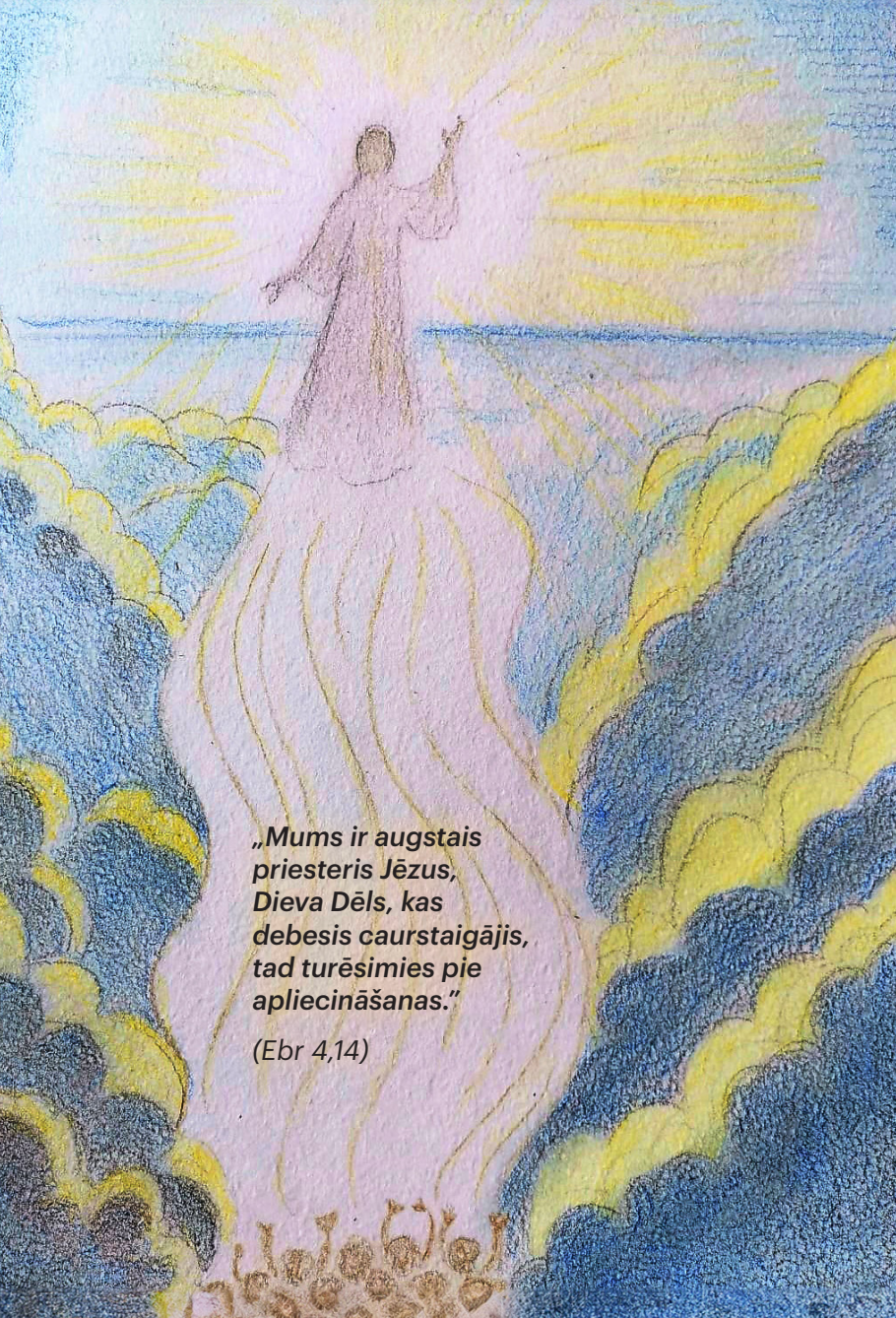

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
SEPTEMBRIS

Kāpt kalnā

*„Mums ir augstais
priesteris Jēzus,
Dieva Dēls, kas
debesis caurstaigājis,
tad turēsimies pie
apliecināšanas.”*

(Ebr 4,14)

MANA LŪGŠANA AGLONĀ

Dārgie “Kāpt Kalnā” lasītāji un ceļabiedri uz Debesīm! Šoreiz vēlos runāt par Vissvētāko Jaunavu Mariju. Kaut tāpēc, ka aiz mums ir Viņas lielie svētki un daudzi bijām Aglonā.

„Aglonas profēcija”

Šogad bazilikā visiem bija pamanāma ar dzirdi un dažiem – redzi – apbrīnojami skaista mūzika (ērģeles, orķestris, koris), kas īpaši izskanēja 15. augusta galvenajā Svētajā Misē. Tā arī mani ļoti uzrunāja, vairāk nekā citus gadus. Dzirdot tik intensīvu pielūgsmi, Dieva slavināšanu un Dievmātes godināšanu, sirds ļoti priecājās, bija pacilāta, gribēja „lidot” kopā ar to. Sevī atradu domas, kas saskan ar Euharistijas liturģijā teikto: „Uz augšu sirdis. Mūsu sirdis ir pie Kunga. Pateiksimies Kungam, mūsu Dievam. Tas ir labi un taisnīgi. Patiesi, tas ir labi un taisnīgi, pareizi un svētīgi...”

Jā, tas ir tik labi un patiesi, ka mēs Tevi, Debesu Tēvs, dedzīgi slavējam, karsti pateicamies un dziedam no visas sirds, apzinoties, cik lielas lietas Tu darīji, dari un darīsi visā savā Baznicā, konkrētu cilvēku sirdīs un dzīvē, un pārdomājot, cik spēcīgi Tava žēlastība un Tava milestība atmirdz pašā Kristus Mātē! Sirdī vienojoties ar ilgām, ar visu dzirdēto skaistumu, mēģināju to upurēt Dievam arī kā savu lūgšanu. Mūzika bija kā liela palīdzība kontemplācijai. Lūgšanai bez vārdiem.

Gribu aicināt katru no mums, kuri varam dziedāt, spēlēt, iesaistīties draudzes koros, organizēt lūgšanu vakarus un slavēšanas,

rakstīt dziesmu mūziku un vārdus: iesāciet to darīt vai turpiniet, ja ir iesākts! Dievs taču ir mūsu pateicības un milestības cienīgs. Arī Svētajai Marijas jāpateicas, apzinoties, ko nozīmē Viņas lūgšana par mums, Viņas parādīšanās un pamudinājumi, ko esam saņēmuši un vispār – Viņas milestības atbilde uz Dieva plānu, pateicoties kurai pie mums atnācis Kungs Jēzus!

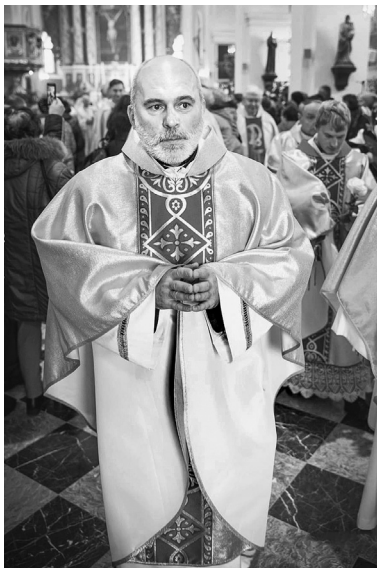
Lūgšana, bet kāda?

Šogad uz Dieva un Marijas svētkiem kopā ar draudzi atbraucu tikai 15. augustā. Gāju pie grēksūdzes, celebrēju rīta Euharistiju, lai pēc tam divas stundas *non stop* kalpotu pie izlīgšanas un gandarīšanas sakramenta. Pēc visa biju ļoti noguris (2 stundu kalpošana biktskrēslā tik lielos svētkos un fakts, ka cilvēku garīgā izaugsme ne vienmēr ir tik augsta, daudz prasa). Tāpēc aizgāju pie Aglonas Dievmātes svētglezņas, lai tur vienkārši

pabūtu, pasēdētu un palūgtos.

Starp citu, es vienmēr brīnos par šo neaptverami lielo cilvēku rindu pie Marijas. Taču Marija ir pieejama 24 stundas diennaktī! Var nostāties Viņas svētglezņas priekšā, nemaz negaidot rindā, – tikai jāieiet bazilikā un jāpaceļ acis uz augšu.

Esot pie Marijas, centos lūgties, vienojoties ar mūziku, ar tautu. Centos bez mutes vārdiem, bet ar sirds domām no visa spēka pateikties Dievam un Marijai par visu, kas ir manā dzīvē. Centos viņus garīgi apskaut, samīļot. Brīžiem lūdzos ar asarām, brīžiem vienkārši „skatījos” ar sirds acīm Dieva un

Dievmātes virzienā. Daudz lūdzos ar aizvērtām acīm. Pārsteigumu piedzīvoju, kad pēkšņi kāds cilvēks man piesita pie pleca un ar pirkstu norādīja uz Marijas svētgleznu, un saliktām rokām – kā es sapratu – deva zīmi, pamācīja, kā ir jālūdzas.

Tas lika domāt par lūgšanu veidiem, kādos mūs vecāki, katehēti, priesteri ir formējuši!? Un aizdomāties, kā lai formē draudzi, lai tā, piemēram, gribētu pabūt klusumā Jēzus vai Marijas priekšā adorācijas laikā, nevis nemitīgi skaitītu Rožukroni, litāniju (vienu pēc otras) un vēl “pusstundu” būtu ar citām mutiskajām lūgšanām. Cik daudz, izmantojot tikai šo lūgšanas veidu, cilvēks vis-

pār var izteikt savu sirdi? Ir taču jāzina daudz citu lūgšanas formu! Ari ar Biblii, kad pēc teksta nolasišanas paliekam kādu pusstundu pārdomās un tikai tad – ja ir paredzēts – dalāmies ar pārējiem lūgšanas dalībniekiem un uz atrastā fona Dievam izsakām savas sirds domas – pateicību, lūgumu vai nožēlu, aizlūgumus par pārējiem. Tā varētu minēt vēl daudzus lūgšanu un kristīgās meditācijas veidus...

Tāpēc vēlos pajautāt – kā lūdzies tu? Vai māki lūgt bez vārdiem, no sirds? Vai vari nostāties Dieva un Viņa svēto priekšā aizvērtām acīm un cik iespējams – atvērtu sirdi?

Priesteris Pāvils Kamola

AGLONA – DIEVA MĀTES MĀJAS

Sākoties augustam, Latvijas katoļi arvien biežāk kavējas pārdomās par Aglonu. Daudzi veic svētceļojumu kājām, citi cenšas saplānot darbus tā, lai varētu piedalīties Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesis uzņemšanas svētkos. Marija ved mūs pie Kristus, palīdz augt ticībā, cerībā un milestībā.

Arī man šogad bija izdevība kopā ar Pļaviņu draudzes locekļiem aizbraukt uz Aglonu, jo mūs uz turieni ar busiņu aizveda draudzes prāvests Pāvils Kamola. Iebraucām agri, apgaroti ar svētību, jau braucot lūdzoties ar rožukroni un priestera pavadībā slavējot Dievu, izdziedot dziesmas. Mans mērķis bija apmeklēt Aglonas Dievmātes Brīnumdarītājas svētgleznu. Reiz, kad biju smagi saslimusi ar pēcdzemdību depresiju un Aglonā lūdzos, tiku uzklausa un izveseļojos. Tādēļ atkal un atkal gribas atgriezties, lai izlūgtu žēlastību.

Šoreiz 15. augustā piedalījos divās Svētajās Misēs: pie Marijas altāra un galvenajā dievkalpojumā. Koris ar savu augsto muzikālo limeni, solists Dainis Skutelis aizkus-

tināja, ar savu dziedājumu radīja īpašu atmosfēru. Svētku galvenais dievkalpojums un Euharistiskā procesija sakrālajā laukumā mani garīgi sakārtoja, lai turpmākajā dzīvē būtu vairāk pacietības, milestības un ticības.

Nāca prātā padomju gadi, kad mamma mani veda uz Aglonu, bet skolā audzinātāja kaunināja linijā visu priekšā, jo biju taču pioniere. Latvijas neatkarības laikā šo pašu direktori augusta svētkos sastapu bazilikā. Tātad toreizējais laiks cilvēkus bija samaitājis, bet ticība viņos nebija zudusi.

Mana ikdienu pāiet saskarsmē ar jauniešiem. Skumji, ka daļa jaunatnes un sabiedrības garīgi notrulinās, nevelta laiku Dievam, jo ir ārkārtīgi aizņemti. Moderno ierīču un tehnoloģiju dēļ daudzi iegrimst sociālo tīklu pasaulē.

Paldies draudzes prāvestam priesterim Pāvilam par šo brīnišķīgo iespēju pabūt svētajā vietā! Mūžīgais Dievs, Svētā Marija – Dieva māte, palīdziet visiem, kam cieš dvēsele un sāp sirds!

**Anita Seikovska
no Pļaviņu draudzes**

MADONAS KATOĻU DRAUDZE SVIN SVĒTKUS

30. jūnijā Madonas katoļu draudze svinēja baznīcas konsekrācijas 90. gadadienu, bīskapa Andra Kravaļa vizitāciju (arhibīskaps Zbignevs Stankevičs slimības dēļ ierasties nevarēja) un vairāki draudzes cilvēki saņēma lestimprināšanas sakramentu.

Madonas katoļu baznīcas celtniecība tika uzsākta 1926. gadā un pabeigta 1934. gada martā. Tā paša gada 10. jūnijā to konsekrēja bīskaps Jāzeps Rancāns, veļtot Kristus Karaļa godam. Jaunuzcēltā baznīca tobrīd bija vienīgā katoļu baznīca Vidzemē.

Apņēmības pilni atjaunot

– Šodien svinam baznīcas, ko uzbūvējuši mūsu senči, konsekrāciju, – apliecināja draudzes prāvests Māris Ozoliņš. – Viņi ir uzbūvējuši šo ēku, turējuši ticību, baznīcā lūgušies visus padomju un tālākos laikus. Mēs savukārt šajās dienās parakstīsim līgumu par baznīcas atjaunošanu un pārbūvi. Paldies visiem, kas šai nodomā jau ziedojuši un lūgšim bīskapam svētību mūsu baznīcas atjaunošanai, lai ēkas simtgades jubileju varam svinēt pilnīgi atjaunotā baznīcā un tās teritorijā.

Evaņģēlija vēsts iedrošina

Bīskaps Andris Kravalis apstiprināja izvēlēto ceļu: – Dieva Vārds šodien saka: “Neбайдies, tikai tici!” Tā Jēzus iedrošināja cilvēkus, kas bija slimībā. Bīskaps atgādināja, ka nevaram ielikt roku ūdenī, to nesamērcējot,

nevaram pieskarties ugunij, neapdedzinot roku, un līdzīgi – nevaram nesaņemt dāvanas no Dieva, ja nākam pie Viņa ticībā. Dieva Vārds apliecinā, ka Kungam ir spēks piecelt. Tāds ir Dieva plāns. Dievs nav Jaunuma autors, Viņš ir svēts, mīlošs, vienmēr vēlas, lai cilvēks dzīvo pilnvērtīgu dzīvi.

Uzmanības centrā – iestiprināmie

Vēršot uzmanību uz jauniestiprināmajiem, bīskaps teica: – Jums tā ir ļoti nozīmīga diena, Dievs jūs ievēd garīgā briedumā. Tā jums ir garīgā pilngadība. Esat to sasnieguši ar Baznīcas autoritāti, esat apzīmogoti neatkarīgi no jūsu vecuma, un tas ir liels pagodinājums, ka tādā veidā varat noslēgt kristīgo iniciāciju. Kristībā kļūstam Dieva bērni, caur Euharistiju uzturam dievišķo dzīvi, bet Svētais Gars mūs dara par lieciniekiem. Šodien ir jūsu Vasarsvētki, tāpēc

iedrošinu lūgt no Dieva lielas lietas, neбайдities savu dzīvi uzticēt Dievam, pieņemt svarīgus lēmumus. Esiet dāsnī savā lūgšanā, un Dievs jūs bagātīgi svētīs! Ar lestimprināšanas sakramentu daudz auglīgāk varēsiet iesaistīties Baznīcas dzīvē, uzņemties atbildību, apliecināt un skaidrot ticību. Jūsu mīlestība uz Kristu iegūs pilnību. Saņemot Svēto Garu, jūs tiksiet ietērti spēkā no augšienes, apzīmogoti ar Svētā Gara zīmogu. Jūsos atmodīsies jaunas garīgas dāvanas, būs mīlestība uz Dieva Vārdu, sakramentiem, ar Baznīcas autoritāti kļūstiet par apustuļiem.

Mirklis no bīskapa Andra Kravaļa vizitācijas Madonas katoļu draudzē.

Apustulis nozīmē “sūtītāis”, jūs kļūsiat par lieciniekiem – Dieva Evaņģēlija, Viņa žēlsirdības lieciniekiem.

Izsaka pateicību

Priesteris Māris Ozoliņš pateicās bīskapam Andrim par cilvēcisko sirsnību, Svētā Gara klātbūtni, ko viņš nes sabiedrībā kā Kristus pārstāvis. Pateicās priesterim Henrikam Rektiņam, kurš neatstāj mūsu draudzi, piedalās tās skaistajos brīžos. Tika izteikta pateicība draudzes cilvēkiem, kas Venerandas Peļņas vadībā sagatavoja svētkus, draudzes korim ērģelnieka Jāņa Trūpa vadībā,

lai, neaicinot viesmāksliniekus, paši varētu izdziedāt liturģiju. Kopīgā agape pēc svinībām apliecināja draudzes ģimeniskumu un sirsnību.

Andris Kravalis no savas puses minēja, ka arhibīskapam Zbignevam Stankevičam par draudzi pastāstīs labāko, jo neko citu Madonā arī nepamanīja: – lestimprināmie un ministranti atstāja ļoti pārliecināto iespaidu, tāpat koris un viss tehniskais personāls. Ikvienam, kas ieradās uz kopīgajiem svētkiem, lai Dieva svētība!

Inese Elsiņa,
autores foto

KARMELA GARĪGUMS SARKAŅOS

No 15. līdz 21. jūlijam Dzīvības Mātes sekulārā institūta rekolekciju mājā Sarkanos notika ikgadējās rekolekcijas, ko vadīja tēvs Klods Sarazēns no Francijas, tulkoja profesore Baiba Brūdere.

Priesterim Abrickim piederošais dzimtas īpašums atrodas lauku apvidū netālu no Sarkanu baznīcas, kas jau vairākus gadsimtus kalpo kā svētceļojumu vieta. Sarkanī Rēzeknes novadā uzskatāmi par vienu no vecākajām Dievmātes svētvietām Latgalē, uz turieni rekolekciju dalībnieki kājām devāmies Klusuma dienā, bet braukšus – 16. jūlijā, kad Karmela Dievmātes svētkos baznīcā tika svinēta Svētā Mise.

Intensīvā un bagātīgā Karmela Dievmātes rekolekciju programma ļāva iepazīt Jēzus un Marijas attiecību skaistumu un dziļumu. Klausoties rekolekciju vadītāja tēva Kloda Sarazēna sagatavotajās lekcijās, prāts veldzējās, veldzējās un veldzējās....

Dažas “lāsītes” no visa: “Ar Mariju Dievs sāk veidot jauno cilvēku – caur Marijas sirdi, kas ir pilnībā atvērta Dievam”, “Jēzus nemitīgi piepilda Marijas sirdi ar mīlestību. Meklējiet prieku Marijas sirdi!”

“Izdzīvo Nācareti ikdienā! Klusās un mīlestības pilnās Marijas un Jēzus attiecības ir paraugs kā dzīvot ikdienā”!

Protams, rekolekciju neatņemama sastāvdaļa bija klusums un iekšējā lūgšana, kas ļāva piedzīvot attiecības ar Dievu, ienirt mīlestībā, ļāva skaidrāk ieraudzīt savu prātu, sirdi, arī grēkus un vājumu. Un tas nebija viegli, bet šī mīlestības klātbūtne, “klusā elpa” un Marijas maigums deva lielu pašāvēību un cerību, ka ir iespējams atjaunoties un dziedināties, ka tuvošanās Dievam dažkārt ir sāpīga un tumša, bet cilvēka dabai

visatbilstošākais un nepieciešamākais dzīves uzdevums.

Santa Jaujeniece

PIEREDZE FESTIVĀLĀ "WELCOME TO PARADISE"

Erlina: Ceļojums uz Franciju šovasar bija Svētā Gara dāvana! Sākot ar spontāno pieteikšanos uz beidzamo vietu, nezinot, ko sagaidīt no jauniešu festivāla, un beidzot ar kristībām Svētajā Garā, kas mani ļoti dziļi aizkustināja.

Festivālā visi bija tik draudzīgi! Ja skolā vai citos pasākumos vienmēr licies, ka kāds skatās uz tevi noraidoši vai nosodoši, šeit šādas sajūtas nebija.

Kristības Svētajā Garā notika festivāla ceturtajā dienā. Jutos ļoti nogurusi, jo iepriekšējā naktī nebiju izgulējies – piecos no rīta devāmiēs augstu kalnā, lai redzētu saullēktu, kā arī *Abbaye d'Hautecombe* visu laiku bija ļoti karsts (līdz +36°C). Sākumā pat negribēju uz pasākumu doties. Ieejot teltī, skanēja ļoti skaļa mūzika, un mana *sociālā baterija* jau bija beigusies. Ļoti ilgojos pēc mājām, un negribēju vairs neko citu. Tad sāka līt lietus, un atcerējos, ka mana telts ir atstāta vaļā. Viss bija tik šausmīgi slikti, taču nodomāju, ka sliktāk nevar būt un man jāpaliek pie Jēzus. Iekšēji ciniņos ar savām domām

pret priesteru vārdiem. Tomēr izlēmu palikt un doties pie Jēzus. No Svētā Gara lūdzu ticību, lai varu uzticēties Jēzum un nolikt savas raizes pie Dieva.

Kad visi apkārtējie lūdzās par mani, jutos ļoti silti, un sāka stipri smaržot pēc mājām. Jutos nomierināta, un, kristībām Svētajā Garā noslēdzoties, viena no māsām, kas bija lūgusies par mani, sacīja: "Tavas mājas tagad ir pie Jēzus Sirds." Tas mani tik ļoti aizkustināja, jo nevienam nebiju stāstījusi par vēlēšanos doties mājup. Tajā brīdī es tiešām Svētā Gara klātbūtnē jutos mājās! Taču tā nebija vienīgā lieta, kas ar mani notika festivālā. Bija tik daudz Dieva sūtītu lūgšanu un sarunu, kas aizkustināja un palīdzēja gūt atbildes uz jautājumiem, kuri nāca līdzī vai radās festivāla laikā. Pat ja dažreiz slavēšana notika franču valodā, arī tad Svētā Gara klātbūtne bija sajūta.

Ieraudzīju, cik daudz vēl nezinu un cik plaša ir mūsu ticība, un cik ļoti Dievs mūs visus mil! Man tiešām šķiet, ka Dievs šo ceļojumu katram no klātesošajiem bija ie-

Mirkļis no festivāla Francijā.

Kāpšanu klintīs izbauda arī Madonas jaunieši Elīza un Elvis.

plānojis konkrēti viņa ticības ceļā.

Elvis: Par festivālu "Welcome to paradise" uzzināju Rīgā, *Chemin neuf* lūgšanu grupā, kur bieži vadu slavēšanas. Nenožēloju savu izvēli ielēkt šajā lieliskajā notikumā. Festivālā piedzīvoju Dieva klātbūtni aizlūgumos, slavēšanās un Svētā

Gara kristībās. Saņēmu atbildes uz jautājumiem, stiprināju ticību, ieguvu jaunus draugus un izbaudīju piedzīvojumus, ko sniedza festivāls – Otkombas fantastisko ezeru un laivošanu, kā arī kalnus un klinšu kāpšanu.

Eliza Elsiņa

LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCAS LIEPĀJĀ

Starp Jāņiem un Pēteriem Liepājā notika liturģiskās mūzikas darbnīcas "Baznīcas sirdī vēlos būt mīlestība". Tās vadīja poļu komponists Pāvels Bembeneks un Piotrs Palka. Joprojām dzirdu abu komponistu sacīto. Pāvels minēja, ka ir fantastiska sajūta dzirdēt sevis sakomponētās dziesmas – tas ir tā, it kā mēs viņu nestu uz rokām. Mums, darbnīcu dalībniekiem, savukārt bija dota pirmreizēja iespēja satikt abus komponistus vienlaikus un izdziedāt viņu komponētās dziesmas. Pāvels uzsvēra, ka Dievs dod mūziku, lai iepriecinātu, bet mūzika vispirms sākas ar domāšanu. Svarīgi, lai koris izdzied melodiju un dzīvo ar tekstu. Mūzikā tomēr svarīgākais ir vārds. Pēc viņa domām Latvijas koristi prot veidot ļoti garšīgu skaņu. Ir tik skaisti izdzīvot dziesmā arī tekstu!

Piotrs Palka vēstīja, ka svarīgi tekstu piekļaut savai sirdij. Teksts ieaicina lūgšanā. Pateicoties vārda spēkam, cilvēki jau tagad var pieskarties debesīm, mūzika kļūst par gleznu. Darbnīcu dalībniekiem jādzied tā, lai klausītāji sadzirdētu vēstījumu, tāpēc svarīgas ir katra personīgās attiecības ar Dievu. Svarīga ir mūsu lūgšana un saprotami izrunāts teksts – darbnīcās taču dziedam kompozīcijas ar mazās Terēzītes,

Terēzes no Avilas un māsas Faustīnes sarakstīto. Tas nav koncerts, bet lūgšana ar mūzikas starpniecību.

Tomēr Liturģiskās mūzikas darbnīcas nav tikai dziedāšana. Tās ir arī sarunas, kopīgas maltītes, tikšanās, rīta un vakara slavēšanas, jūras un saulrieta vērošana. Esmu priecīga, ka biju kopā ar madonniešiem, draudzes bijušajiem un esošajiem cilvēkiem – Inesi, Ināru, Mārīti, Janu, Diānu, ērgelnieku Jāni un priesteri Pāvilu. Aizkustinošus mirkļus piedzīvojām VSAC "Liepāja", kad dziedājām bērniem ar funkcionāliem un garīgiem traucējumiem. Noslēgumā Piotrs Palka ai-

cināja arī centra iemītniekus dziedāt līdzī.

Neaizmirstama bija apustuļu Pētera un Pāvila svētku svinīgā vigīlija un pēc tās sekojošā slavēšana. Korim kopā ar orķestri tad bija tāda jauda! Šķiet, pats Dievs mums parādīja, kā slavēšana notiek Debesīs! Pateicoties profesionālajiem mūziķiem, kopā mums skanēja vareni un skaisti!

Paldies Dievam par ikvienu, kas piedalījās darbnīcās un īpaši Kristīnei Locikai par ieguldīto milzīgo darbu darbnīcu sagatavošanā!

Ineta Resne

PĒRLES NO VASARAS NOMETNĒM

Gulbenes draudzes bērni vasarā atkal atvēlēja laiku kristīgajām nometnēm (attēlā). Lūk, atskaņas no tām.

Sanija: – Jūnija sākumā devos uz nometni Jelgavā. Man tur patika. Dienu iesākām ar rīta lūgšanu, tad sekoja Svētā Mise, katehēze un izbraukums uz dažādām vietām. Katru dienu bija sava ekskursija. Svēto Misi parasti vadīja bīskaps vai priesteris, kurš bija ar mums kopā visas dienas laikā. Varējām izrunāties un kopā darboties.

Katehēzēs ieguvu daudz jauna. Svētajā Misē spēlēju ģitāru. Man patīk slavēt Dievu! Ļoti patika pēdējā noslēguma diena, jo tā bija Vissvētās Jēzus Sirds svētku diena, kas noslēdzās ar Žēlsirdības vakaru un adorāciju. Ļoti patika dzīvot pie māsām klosterī, paldies viņām par uzaicinājumu un iespēju pabūt tur.

Agrita: – Drosmīgi pati pirmā pa Gau-

jas ūdeņiem devos pie priestera Pētera Skudras uz kristību sakramenta atjaunošanu. Daudz nometnes laikā zīmējām un paši vērtējām gatavos darbiņus. Pamanīju, ka kāds no bērniem sāka pat raudāt, jo viņa darbiņam nebija nevienas uzlīmes. Tad mēs ar Beatrisi nolēmām turpmāk savus smaidiņus likt pie darbiem, kuriem nav nevienas atzīmes. Katram bērnam uzdevināja skaistu aproci ar saulespuķes ziedu. Tāpat kā zieds vienmēr tiecas uz sauli, tā mums vienmēr jāilgojas pēc Dieva.

Beatrisei kristīgajā nometnē patika iegremdēšana ūdenī, kas simbolizē kristības. Ar prieku katru dienu viņa zīmēja zīmējumu par kādu no Baznīcas tēmām. Ieguva jaunu informāciju par citām konfesijām.

Albertam atmiņā palikusi patīkamā rīta modināšana ar dziesmu.

Ginta Ābeltiņa

TICĪBAS DĀRZS, SVĒTUMA CEĻŠ

Jūnija pirmajā sestdienā pēc prāvesta Gaita ielūguma Gulbenes draudzē viesojās priesteris Ilmārs Kravalis. Viņš nāk no Gulbenes. Katram ejams savs svētuma ceļš uz Debesīm. Pateicība priestera Ilmāra vecākiem, ka viņi izaudzinājuši trīs dēlus, kuri kalpo Dieva druvā.

Priesteris minēja, ka saistībā ar svēto Filomenu ir notikuši daudzi brīnumi. Svētā Filomena ir lūgšanu un gaismas bērns. Kad 1805. gada augustā mocekles piņšus aiz-

veda uz Mugnano pilsētu un procesija ar svētās piņšiem tuvojās baznīcai, notika brīnumi – baznīcas zvani sāka skaļi zvanīt paši no sevis. Zvanu skaņas dzirdot, paralizētais Andželo Bianco, kas visu nakti bija lūdzies moceklei Filomenai dziedināšanu, mirkli tika dziedināts.

Lai stiprinātu ticību, mums katram jākopj savs ticības dārzs, un svētie, tai skaitā svētā Filomena, ir gaismas stari, kas rāda ceļu.

Veneranda Šulja

JAUNA LAIKA POSMA SĀKUMS

“Reiz kāds vīrs, kad Māte Terēze viņu apkopa, jautāja: “Kāpēc tu to dari?”

– “Aiz mīlestības.”

Pēc vairākām nedēļām vīrs turpināja jautāt: “Kas tev to liek darīt?”

– “Mans Dievs.”

– “Iepazīstini mani ar savu Dievu!”

Minētais notikums ir kā “augstākā pilotāža” katra kristieša dzīvē, apliecinot ticību vārdos un darbos.

Kas mums katram var palīdzēt ceļā uz svētumu? Sakramenti, Svētie Raksti, lūgšanas un sarunas ar Dievu ir kā mūsdienu navigācijas GPS jeb Globālā pozicionēšanas sistēma, kas palīdz orientēties un ļauties Dieva vadībai. Iestiprināša-

nas sakraments ir viens no trim iniciācijas sakramentiem, un arī tas palīdz padziļināt attiecības ar Dievu Tēvu, vien ar Kristu un vairo Svētā Gara klātbūtni.

30. jūnijā Madonas katoļu baznīcā atoti iestiprināmie (attēlā) saņēma iestiprināšanas sakramentu, Svētā Gara dāvanas un Spēku no augšas. Jūnija mēnesi katru ceturtdienu mēs kā Kristus mācekļi satiekāties baznīcā augšistabā un kļūvām par Lieciniekiem un Dieva armijas karavīriem.

“Jo reiz jūs bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma savā Kungā! Dzīvojiet kā gaismas bērni!” (Ef 5, 8-10)

Sanita Solovjeva

SVĒTCEĻOJUMS “GULBENE-AGLONA”

Veneranda Šulja. Šogad svētceļnieku pulciņš bija kuplāks nekā iepriekš. Nodomi, ko cilvēki bija salikuši pie krusta, bija smagi. Tāpēc bija tādi, kuri nevarēja noiet ceļu kājām un Aglonu sasniedza braukšus. Pateicība Dievam par priesteri Ingaru, ka viņš bija ar mūsu svētceļniekiem un arī mēs citi varējām noklausīties priestera lekcijas attālināti.

Eliza Pundure. Šķita, ka fiziski šo ceļu neizturēšu, bet kopā ar pārējiem – lūgšanu un dziesmu garā radās spēks, lai aizietu līdz galam. Ceļā bija

iespēja sakārtot domas, atrast laiku sarunai ar Jēzu, meklēt un stiprināt ticību.

Diāna Donāse. Šis svētceļojums bija kā milzīga svētība. Kad jāpaveic kalns darbu, lai varētu doties ceļā, – Dievmāmiņa padara to izpildāmu. Kad apkārtējie neatbalsta un nesaprot, – Dievmāmiņa tos nomierina. Kad sirds sāp un asaras līst, – Dievmāmiņa dod cerību. Kad ārsti nesola neko iepriecinošu un liedz doties ceļā, – Dievmāmiņa dziedina un dāvina spēku pārvarēt visas grūtības!

JAUNIEŠU LĪDERU RETRĪTS SILENĒ

Esmu pateicīga par iespēju būt kopā ar tik dedzīgiem, Garā stipriem un darbos jaudīgiem jauniešiem! Bijām trīsdesmit līderi (attēlā) no visas Latvijas un kopā pavadījām trīs neaizmirstamas dienas, kuru laikā slavējām, piedzīvojām Svētās Mises, dalījāmies ar liecībām, diskutējām. Retrīta mērķis bija nodrošināt pieredzes apmaiņu, runāt par problēmām Baznīcā un rast risinājumus, taču galvenais – katram pašam šajās dienās tuvoties Dievam caur kopīgi pavadīto laiku.

Man tas pavisam noteikti izdevās, tā teikt, *uz visiem simts*, jo ikdienā katrs esam savā draudzē, savās mājās un, iespējams, sākam *izdegt* gan kalpošanā, gan ticībā, taču šādas tikšanās ļoti stiprina, paver plašāku skatu un ļauj ieraudzīt – “Tu neesi viens!”. Tāpēc mana sirds *deg* par to, lai atkal tiktu organizētas Latvijas jauniešu dienas, kas kopā ļautu

sanākt visiem jauniešiem. Silenē aizvadītās dienas nesa vairākas atziņas. Viena no svarīgākajām, kas jāatceras ne tikai jauniešiem, bet ikkatram – mēs ļoti bieži domājam par to, kā varam tikt piepildīti ar Svēto Garu, kā varam tuvoties Dievam un kā varam augt ticībā, bet bieži aizmirstam par tiem, kuri Dievu vispār nepazīst. Mums jāmeklē veidi, kā evaņģelizēt un nest Labo Vēsti cilvēkiem mums apkārt! Un vēl – paturēsim lūgšanās mūsu ieceri, lai tā jo drīzāk īstenojas – rīkot regulāras Latvijas jauniešu tikšanās dažādos novados.

Ideju ir daudz, lai Dievs dod spēku tās īstenot! Ja arī Tu vēlies iesaistīties jauniešu kalpošanā vai jau esi iesaistījies un vēlies kopā turpināt šo ceļu, raksti uz jauniesi@catholic.lv, mēs ļoti priecājamies par ikvienu, kas pievienojas!

Ramona Zariņa

SAUCIENS UZ JĒZU NO MAZA BĒRNA SIRDĀ. MAMMAS LIECĪBA

Kādā naktī pamodos no ļoti stiprām, izmisīgām bērna raudām. Aizgājusi pie dēliņa, konstatēju, ka viņš ir pārbīlī no tā, ka cinās pēc elpas, bet nespēj elpot un smok. Tobrīd viņam bija aptuveni pieci gadi. Ne no šā, ne no tā bija sākusies laringīta lēkme. Es ļoti labi sapratu, kā viņš jūtas un kas tas ir, jo pati bērniībā esmu to piedzīvojusi un zinu, ka tas ir ne tikai smagi, bet arī bīstami. Mani toreiz ātrā palīdzība nekāvējoties veda uz slimnīcu, kur pavadīju vismaz nedēļu vai pat ilgāk.

Pirmais, ko šajā brīdī darīju, dēlu apskāvu un mierināju. Un tad viņš caur asarām izteica tikai divus teikumus: „Mammit, es vairs nespēju dzīvot.” Un: „Es gribu skatīties Svēto Misi.”

Mazs bērns dzīvības briesmās lūdza pašu būtiskāko – Svēto Misi! Tas mani tā saviļņoja un iveda tik pārdabiskā mierā, kādu dāvā vienīgi Dievs. Es nesteidzos zvanīt ātrajai palīdzībai, tikai aiznesu dēliņu uz savu gultu, paņēmu klēpi un telefonā ieslēdzu Svētās Mises tās dienas ierakstu.

Caur bērna lūgumu Dievs manī ielika pārdabisku ticību, ka tas ir viss, kas šajā mirklī vajadzīgs. Vienīgais, par ko mēs paralēli parūpējamies, istabā ieslēdzām gaisa mitrinātāju. Tā nu skatījāmies Misi, dēliņš pārstāja raudāt, tikai sēca un ciniņās pēc elpas. Iespējams, paralēli es vēl pasludināju Jēzus uzvaru pār katru slimību..., tomēr to pavisam droši neatceros, tikai zinu, ka tā esmu darījusi citkārt, kad

lūdzos slimību laikā.

Pagāja salīdzinoši neilgs brīdis, kad dēliņa elpa kļuva arvien rāmāka, līdz kļuva pavisam mierīga, un viņš aizmiga, nesa-gaidījis Euharistijas upuri. Viņš bija dziedināts.

Tik bieži no mums, vecākiem, būšana Svētajā Misē kopā ar mazu bērnu prasa maksimālu pacietību. Nereti jāsaņem nosodoši skatieni no tiem, kuriem bērns traucē.

Ārēji šķiet, ko gan bērns vispār saņem, ja blēņojas paskaļā bērnu stūrīti, tomēr šis gadījums ir vislabākais apliecinājums tam, ka Jēzum nav nekādu šķēršļu ielikt bērniā visu, kas vajadzīgs, ja vien viņš ir klātesošs Misē, lūgšanā, slavēšanā, svētceļojumā..., ja vien viņš ir

Jēzus klātbūtnē.

Vēl gluži nesen, kārtējās slimības laikā, savu dēlu, kuram nu jau ir astoņi gadi, dzirdēju sakām dakterei: „Man zāles nepalīdz, man palīdz lūgšana.” Un patiesi viņš to ir piedzīvojis vairākkārt, ka Dievs dziedina. Viņš vienmēr cer uz lūgšanu un lūdz par viņu.

Pateicība Dievam par visu, arī par slimībām, kurās var sastapt dzīvo Dievu, kurš darbojas un ir klātesošs! Tie nav apustuļu laiku brīnumi, brīnumi notiek šodien, šis ir žēlastību laiks!

DEJU MEDITĀCIJAS VASARAS APMĀCĪBAS

Jūlija beigās Kalna skolā tikāmies uz trīs-gadīgās apmācības vasaras retritu (attēlā). Šoreiz mācījāmie vadīt deju meditāciju iesācējiem. Pašām bija jāgatavo rīta un vakara meditācija. Lai varētu izvēlēties piemērotākās dejas, mācījā-

mies pārdomāt Dieva Vārdu un dievišķo lasīšanu jeb *Lectio Divina*. Savu meditāciju veidojām, pamatojoties uz Vārdu, jo Dieva Vārds ir dzīvs. Vārds un kustība veido vienu veselumu, harmoniju starp dvēseli un miesu. Mācījāmie sa-

prast, cik svarīgi, vadot meditāciju, laikus deju iesākt un cik svarīgi ir precīzi un pareizi parādīt soljus citiem. Ne vienmēr viss sanāca, kā iecerēts. Dievs mācīja pieņemt sevi arī šādā situācijā, kad kaut kas neizdodas. Nespējā jutām Dieva spēku un sapratām, cik liela nozīme ir grupas atbalstam.

Deju meditācijas grupa ir kā kopiena, un tā ir droša vide, kur nebaidīties izgāzties. Liela nozīme ir apkārtējai vietai – īpašajai Kalna skolas gaisotnei, ko veido cilvēki ar dievišķu dzirksti un kas par mums šai laikā nemitīgi gādāja un rūpējās.

Fantastiskas nodarbības notika māsas Diānas Cērmanes un Gunas Ezermāles vadībā. Viņas atgādināja turēt taisnu augumu

un dejas izdejot pēc iespējas skaistāk. Vakaros tika prezentēti noslēguma darbi – uzrakstītie un vēl topošie.

Starp nopietniem brīžiem bija arī ne tik nopietni. Aizstāvot savu iesāktu nobeiguma darbu, liku visām dejojotajām pārgērbties krāsainos apģērbos, kā arī parādīju dažādus dejojāmu tēlus – tas izraisīja nelielu jautrību.

Aizrautīgi klausījāmie Sandras noslēguma darbu “Izlaušanās”. Aizkustinājuma asaras izlauzās Sofijas dzejas lasījuma

un Janas stāsta laikā. Mārīte vēstīja par meditācijas dejām, kuras viņai patik vislabāk. Jauki, ka starp mums bija arī dejojāja Vija no Rīgas grupas – vienmēr laipni gaidīta un bieži papildinot mūsu rindas. Jauki brīži bija, atklājot jaunuzcelto lapeni un baudot maltīti brīvā dabā.

Dievs visu šo nedēļu strādāja ar mums. Jutu, ka kaut ko maina un tīra arī mani. Uz āru tas izlauzās skumju veidā nedēļas noslēgumā – dejā “Prieka eņģelis”, ko veltījām mūžībā aizsuktajai Danutei. Noslēguma dalīšanās aplī saņēmumu grupas atbalstu un uzmundrinājumu. Tas bija aizkustinoši! Paldies visām par pleca sajūtu!

Ineta Resne

IZLAUŠANĀS, NOTICĒŠANA SEV, TIEKŠANĀS AUGŠUP

Izlaušanās – tas ir galvenais atslēgas vārds piedzīvotajai Dejas meditācijas apmācību nedēļai Kalna skolā. Noticēšanai sev, saviem spēkiem, ejot kopā ar Dievu

lūgšanā un sava ķermeņa kustību apzināšanā, tiecoties augšup!

Izlaušanās no ikdienas, ļaušanās sevi lutināt vietā, kur pašjāvība uz Dievu ir jūta-

ma gan cilvēkos, kas tur dzīvo, gan katrā dabas un cilvēku rādītājā niansē.

Viena veseluma izjūta dejas apli, kur esam tik dažādas, ar tik dažādu dzīves pieredzi, nodarbošanos un saistību ar deju. Uzdrošināšanās mēģināt sevi izaicināt un uzticēties Dieva vadībai un spēkam, ļaujot darboties caur mums, mēģinot pašām ielūgt un vadīt savu Dejas meditācijas lūgšanu. Pieņemošā un mīlošā vidē piedzīvojām gan satraukumu, gan tehniskos izaicinājumus, gan izešanu

no šķietamām neveiksmēm, kad viss aizmirstas, bet, caur to virzoties uz priekšu un noticot tam, ka katra, kas esam vesta šajā Dejas meditācijas apmācības ceļā, esam spējīga ar iegūto dalīties.

Pateicība Dievam, māsai Diānai Cērmanei, Madonas Kalna skolas dejas meditācijas trīs-gadīgās apmācības grupai un māsām no Rīgas grupas! Paldies Kalna skolas kopienai par uzņemšanu!

Jana Misiņa

MARIJAS SKOLAS VASARAS SESIJA

Piekto vasaru piedalījās Marijas skolas vasaras sesijā Aglonā. Šogad tā notika no 5. līdz 14. jūlijam Katoļu ģimnāzijā (attēlā).

Zināju, ka pirmo reizi braucu kalpot. Lai izietu 4. līmeni, jāgaida ciemos ukraiņu misionāri. Šovasar viņi neatbrauca. Dalībnieku, kalpotāju un bērnu šovasar Marijas skolā bija pāri divsimt.

Dienas programma bija nemainīga – slavēšana, Svētā Mise, trīs konferences, pārrunas mazās grupiņās, vakara programma. Brīvajā laikā – grēksūdze, aizlūgšana, telpu tīrīšana, atpūta.

Mans kalpojums dienas laikā bija būt par O līmeņa mazās grupiņas “mammu”, palīgu virtuvē un bērnu pieskatīšanā. Mazajās grupās pārrunājām dienā piedzīvoto, gatavojām priekšnesumu jautrajam vakaram. Grupā bija dažāda vecuma dalībnieki. Vecākajai paaudzei bija jāpierod pie skaļākas mūzikas, slavēt Dievu arī dejojot

un sitot plaukostas.

Ģimenes cilvēki atzina, ka šis laiks ļāva vienam otru labāk iepazīt, vairāk laika bija sarunai un kopā būšanai.

Kalpotājiem bija viena sadraudzības pēcpusdiena, atpūta pie ezera, kā arī pārrunas, aizlūgšanas. Vēriģi ieklausījās kalpotājos ar lielāku pieredzi.

Skaisti bija slavēšanas un adorācijas vakari Aglonas bazilikā, vairāki vakara pasākumi. Varēju ar savu pieredzi palīdzēt citiem dalībniekiem saņemt visa nozīmīgumu. Vakaros jutos nogurusi. Atcerējos laiku, kad biju dalībnieks, un cik tas bija vienkārši. Šī bija cita pieredze. Katru vakaru kalpotāji dalījās par die-

nas kalpojumu un savām izjūtām. No manas grupas uz sesiju bija atbraukuši kādi pieci dalībnieki. Katrs atrada kalpojumu sev piemērotā veidā.

Mārīte Indriksone

BRĪNIŠĶĪGS LAIKS CEĻĀ PIE DIEVMĀTES

Svētceļojumā uz Aglonu ar Madonas draudzi šoreiz pieteikušies bija gājēji krietni kuplā skaitā – 75. Taču, ejot ceļā, nelikās ka esam tik daudz, jo lielākā svētceļnieku daļa bija bērni un jaunieši.

Dienas noslēguma aplī jauniešu teiktais par izjusto Dieva klātbūtni iepriecināja sirdi kā skaista dziesma. Pateicība Dievam, ka mūsu jaunieši ir tik tuvi Viņam!

Ģimenes ar bērniem un mazbērniem ir vairāk aizņemtas ar

praktiskajām lietām, nekā tie, kuri ceļā dodas vieni paši, tādēļ bija vēlēšanās, lai Dieva Vārdam šajā ceļā būtu veltīts vairāk laika. Lai svētceļojums nav tikai gājiens, pārvarot kilometrus, bet lai šis ceļš tuvina Dievam, domājot, meklējot, labojot un pārvarot sevi, savas robežas un pieņēmumus. Pateicība Dievam par vēl vienu brīnišķīgu kopības laiku ceļā uz Aglonu pie Dievmātes!

Vita Bartuševiča

VISA PAMATĀ IR TICĪBA. UZDEVUMS IKVIENAM

Ievietojot attiecīgās vertikāles burtus kāpēc un kam jātic! Salīdzini ar Ebr 11,6. un pieturzīmes tukšajās rūtiņās, izlasīsi,

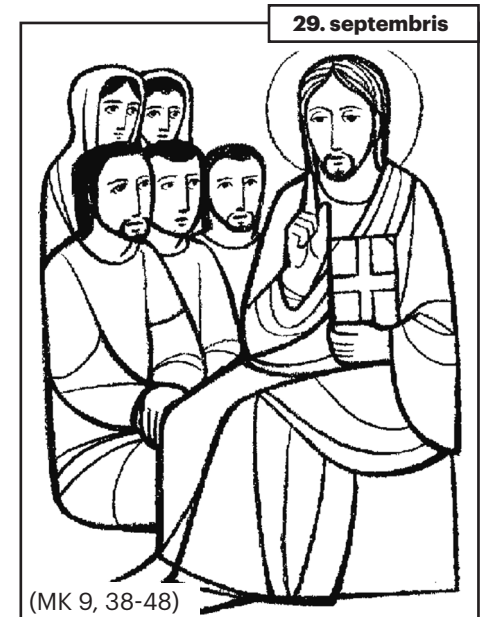
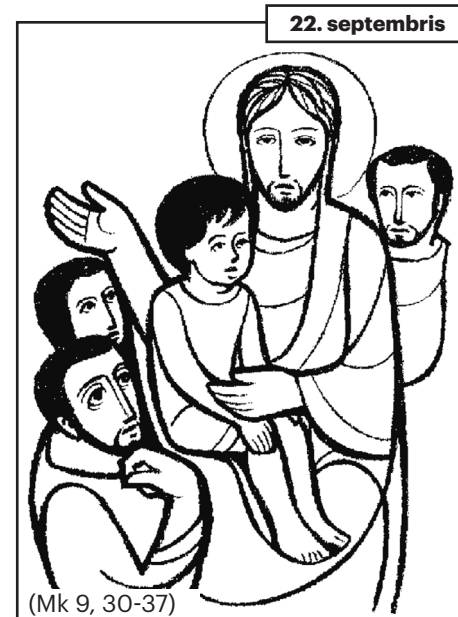
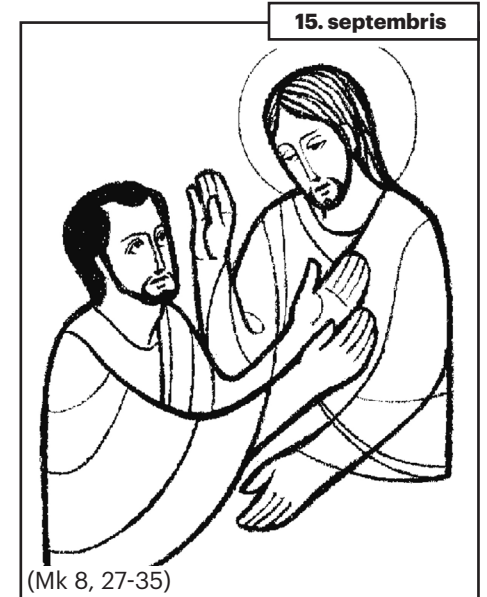
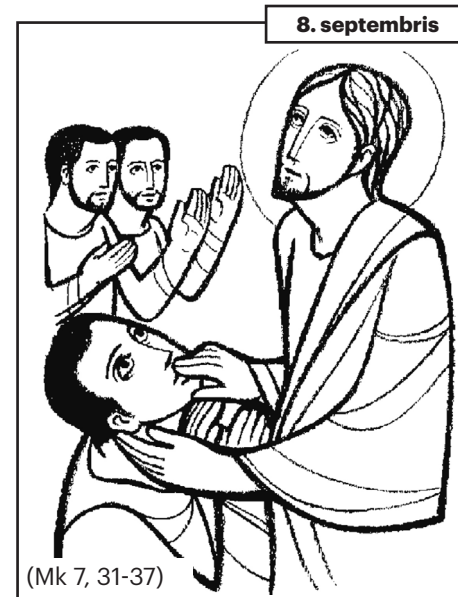
Sagatavoja Palmira Gailite

		X			X					X			X		
			X					X							X
				X					X						
			X			X				X		X			
X					X					X		X			X

B	j	a	m	b	s	D	i	e	v	a	a	m	a	a	u	i	a	t	i	J	o	i	m
a	i	t	t	a	e	g	V	i	e	c	o	s	r	t	a	n	k	j	a	i	e	j	ņ
š	e	a	ē	s	a	z	D	t	i	t	m	i	p	k	u	n	o	v	a	ņ	V	s	ā
ē	k	l	k	a	l		o	s	ņ	š	ī	b	,	s	t	v	V	.	s	u	t		
t	m	c	,	k			i	v								s	k					p	
e																							

Svētdienas Evanģēlijs

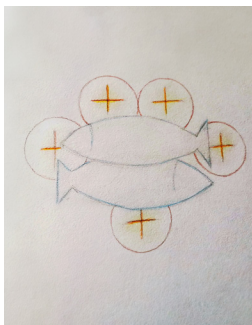

LŪGŠANA

Atver mūsu acis, Kungs,
lai mēs protam
Tevi saskatīt
brāļos un māsās.
Atver mūsu ausis,
lai mēs sadzirdam to,
kas ir izsalcis,
to, kam ir auksti,
kam ir bail un kas
ir nomākts.

Atver mūsu sirdi, Kungs,
lai mēs iemācāmies
milēt cits citu,
kā Tu mūs mīli.
Dāvā mums savu Garu,
Kungs,
lai mēs kļūstam viena sirds
un viena dvēsele
Tavā mīlestībā.

(Māte Terēze)

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola
(t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola
(t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri;
Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš,
Diāna Lozko, Palmira Gailīte, Ginta Ābeltiņa.
Vāka zīmējumu autore – Inguna Jankovska

Lappušu nosaukumos – citāti no 48. psalma.
Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.